Republika Hrvatska
Općinski sud u Makarskoj

Poslovni broj: P-210/2024-26

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA
I
RJEŠENJE

Općinski sud u Makarskoj, po sutkinji Mirjani Urlić, u pravnoj stvari tužitelja pod 1. Nevena Tomaša, OIB: 23675665794, Split, Sedam Kaštela 8, pod 2. Siniše Tomaša, OIB: 91542661111, Split, Šibenska 40 i pod 3. Vidane Tomaš, Split, Krbavska 21, OIB: 52985585500, svi zastupani po punomoćniku Dariu Vitliću, odvjetniku u Makarskoj, protiv tuženika pod 1. Ante Šalinovića, OIB: 54841740900, Tučepi, Blato 54, i pod 2. Petra Šalinovića, OIB: 14313450268, Tučepi, Blato 54, oboje zastupani po punomoćnici Minji Lalić, odvjetnici u Makarskoj, radi uznemiravanja, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene dana 07. listopada 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Daria Vitlića, odvjetnika u Makarskoj, punomoćnika tuženika pod 1. i pod 2. Minje Lalić, odvjetnice u Makarskoj, dana 09. studenog 2026. objavio i

presudio je

I. Tuženi Ante Šalinović, OIB: 54841740900 i Petar Šalinović, sin Ante, OIB: 1431450268 su uznemirili tužitelje Nevena Tomaša pok. Ante, OIB: 23675665794 i Sinišu Tomaša pok. Ante, OIB: 91542661111 u vlasništvu njihove nekretnine označene kao čestica zemlje 4274/4, kuća i dvorište, upisane u zk.ul. 4005 KO Tučepi, anagrafske oznake Blato broj 55 i betonskih ogradnih zidova izgrađenih na toj čestici zemlje, na način da su na dijelu te čestice zemlje koja je prikazana na Skici lista mjesta kao sastavnom dijelu nalaza i mišljenja Perice Puljića dipl, ing. geod., stalnog sudskog vještaka za geodeziju od 11. prosinca 2024. godine koji predstavlja sastavni dio izreke ove presude i koji dio je na toj skici omeđen točkama A-B-C-D-A, zajednički i dogovorno srušili dio betonskog ogradnog zida u sjeverozapadnom dijelu navedene nekretnine tužitelja koji je na navedenoj Skici lica mjesta bio omeđen točkama od A do B i koji se proteže u pravcu zapad-istok, te uklonili metalu ogradu postavljenu na taj ogradni betonski zid pa se tužiteljima nalaže solidarno u roku od 15 dana i pod prijetnjom prinudne ovrhe ponovno izgraditi porušeni betonski ogradni zid po pravcu omeđenom točkama od A do F i na isti postaviti metalnu ogradu, te ponovno izgraditi porušeni betonski ogradni zid po pravcu omeđenom točkama od A do B i na isti postaviti metalnu ogradu, ili će to sve o njihovom trošku učiniti tužitelji, te se tuženima ubuduće zabranjuje bilo kakvo uznemiravanje tužitelja u njihovom pravu vlasništva navedene nekretnine.

II. Nalaže se tuženima u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužiteljima troškove postupka u visini od 3.082,97 eur sa zateznim kamatama koje teku od dana presuđenja pa do isplate i koje se određuju sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima odnosno uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koji prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

r i j e š i o j e

I. Odbija se kao neosnovan prijedlog tužitelja za izdavanje privremene mjere slijedećeg sadržaja:

„1. Zabranjuje se tuženima Anti Šalinoviću, Tučepi, Blato broj 54, (OIB: 54841740900) i Petru Šalinoviću sinu Ante, Tučepi, Blato broj 54, (OIB: 14313450268), pod prijetnjom novčane kazne u iznosu od 1.500,00 eur (slovima: tisuću pet stotina eura) svakome, poduzimati bilo kakve radove na betonskim ogradnim zidovima koji predstavlaju zapadnu u sjevernu granicu čestice zemlje 4274/4, (kuća i dvorište), ukupne površine 300 m2, upisane u zk. ul. KO TučepI, u vlasništvu tužitelja, kao i poduzimati bilo kakve radove na četici zemlje 4274/4 KO Tučepi.

2. Ako tuženi postupe suprotno izrečenoj zabrani iz točke I. ovog rješenja, Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Makarskoj će istima na prijedlog tužitelja izreći novčanu kaznu u iznosu od 1.500,00 eur (slovima: tisuću pet stotina eura) svakome, te im zaprijetiti novčanim kaznama i iste im izricati sve dok tuženi ne postupe po zabrani ovog suda.

3. Ova privremena mjera ostaje na snizi do pravomoćnog okončanja postupka zbog uznemiravanja prava vlasništva ili do drugačije sudske odluke suda.“

II. Utvrđuje se da je povučena tužba u odnosu na tuženu pod 3. Vidanu Tomaš.

Obrazloženje

1. U tužbi podnesenoj ovom sudu 10. lipnja 2016. navodi se da su tužitelji zemljišnoknjižni vlasnici te stvarni i katastarski posjednici nekretnine u Tučepima, označene kao čestica zemlje 4274/4, kuća i dvorište, ukupne površine 300 m2, upisane u zk. ul. 4005 KO Tučepi, na kojoj nekretnini je izgrađena njihova obiteljska kuća anagrafske oznake Blato broj 55, dok je tuženik pod 1. posjednik nekretnine označene kao čestica zemlje 4274/1, voćnjak, ukupne površine 142 m2, upisane u zk. ul. 2097 KO Tučepi, na kojoj je izgrađen dio njegove obiteljske kuće, anagrafske oznake Blato broj 54. Obje navedene nekretnine međusobno graniče, te je čestica zemlje 4274/4 u vlasništvu tužitelja položena istočno u odnosu na česticu zemlje 4274/1, dok granicu između tih nekretnina predstavlja stari betonski zid koji je rađen od strane roditelja tužitelja, sad pok. Ante Tomaš pok. Joze i Viktorije Tomaš i koji se kaskadno proteže u smjeru jug-sjever (do mjesnog betoniranog puta) te je u njegovom sjevernom dijelu postojala metalna ograda visine 0,80 m, dužine oko 1 m, i isti preko trideset godina fizički dijeli nekretninu tužitelja od nekretnine tuženika pod 1., tako da tužitelji vlasnici tog betonskog ogradnog zida i zemljišta koje je položeno istočno od tog zida, a tuženik pod 1. sa svojom obitelji zemljište koje je položeno zapadno od tog zida. Isto tako u sjevernom dijelu čestice zemlje 4274/4 postoji betonski ogradni zid u vlasništvu tužitelja, kojeg su također izgradili roditelji tužitelja i koji se proteže u smjeru

zapad - istok u dužini oko 4 metra te isti predstavlja sjevernu granicu čestice zemlje 4274/4 i na kojem zidu je bila postavljena metalna ograda dužine oko 4 metra, visine 0,80 m, dok se ispod tog betonskog zida nalazi dvorište tužitelja, u čijem sjeveroistočnom dijelu se nalazi vodomjerilo tužitelja i koje dvorište dijelom služi za služi za parkiranje vozila tužitelja, dok je u jednom dijelu zasađeno cvijeće kojeg su zasadili tužitelji i njihovi roditelji. Između stranaka sve do nedavno nije bila sporna granica između njihovih nekretnina, koja je uspostavljena još za života očeva stranaka prije više od trideset godina, da bi tuženik pod 1. samo iz njemu znanih razloga počeo osporavati davno utvrđenu i na licu mjesta uspostavljenu granicu između nekretnina stranaka, poradi čega su tužitelji i njihov brat, sad pokojni Joško Tomaš pred Naslovnim sudom 17. lipnja 2015. protiv ovdašnjeg tuženika pod 1. i Konstantina Čovića (kao upisanog zemljišnoknjižnog vlasnika čestice zemlje 4274/1 KO Tučepi) pokrenuli postupak radi uređenja međe, koji postupak se vodi pod poslovnim brojem R1-848/15. Međutim, prije izvjesnog vremena, dok su se tužitelji nalazili u Splitu, gdje inače imaju prebivalište, tuženici su razbili dio betonskog ogradnog zida položenog između nekretnina stranaka i koji se proteže u pravcu jug-sjever, koji je vlasništvo tužitelja, u dužini od 0,80 m, a visine 0,80 m, prethodno sa istog uklonivši metalnu ogradu visine 0,80 m u dužini od 0,80 m, da bi ponovno 06. lipnja 2016. godine u jutarnjim satima tuženici pristupili do sjevernog ogradnog zida u vlasništvu tužitelja, te su brusilicom otpilili metalnu ogradu u dužini od 1,20 m gledajući iz pravca zapada u pravcu istoka, "zapilali" jedan dio zida na udaljenosti od oko 0,80 m od zapadnog ruba istog, te su isto tako velikim čekićem za kamen (tzv. "macom") počeli rušiti taj zid u njegovom zapadnom dijelu (sa kojeg su prethodno uklonili metalnu ogradu).
Kada je Nevenka Tomaš, supruga tužitelja pod 2., koja u ljetnim mjesecima boravi u kući tužitelja, vidjela što tuženici namjeravaju učiniti, ista je pristupila do tog ogradnog zida koji je isključivo vlasništvo tužitelja, želeći ih spriječiti u njihovom naumu da nastave rušiti zid, što tužene nije pokolebalo, te su velikim čekićem za kamen srušili dio tog zida u njegovom zapadnom dijelu u dužini od oko 0,30 m, a u visini od oko 0,40 m nakon čega su na lice mjesta po pozivu Nevenke Tomaš pristupili policijski službenici Policijske postaje Makarska, pa su tuženi prekinuli sa daljnjim razbijanjem zida, te su policijski službenici priveli u Policijsku postaju tuženike kao i Nevenku Tomaš, te je protiv svih njih pokrenut prekršajni postupak. Na navedeni način su tuženi, koji u odnosu na nekretninu tužitelja označenu kao čestica zemlje 4274/4 KO Tučepi, pa samim tim ni u odnosu na navedene betonske ogradne zidove i metalnu ogradu na istima koji su postavljeni na toj nekretnini, nemaju nikakvih stvarnih prava, uznemirili tužitelje u njihovom pravu vlasništva nekretnine označene kao čestica zemlje 4274/4, te betonskih ogradnih zidova izgrađenih na toj čestici zemlje kao i metalne ograde postavljene na tim njihovim ogradnim zidovima, pa tužitelji sukladno odredbi članka 167. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima podnose predmetnu tužbu.

2. U odgovoru na tužbu tuženici su se u cijelosti protivili tužbi i tužbenom zahtjevu, kao i prijedlogu za određivanje rješenja o osiguranju i predlažu iste odbiti uz obvezu tužitelja na solidarno snošenje troškova ovog postupka. Poriču se navodi tužbe kako bi granicu između nekretnina stranaka predstavljao stari betonski zid, te se poriče da su taj zid radili isključivo roditelji tužitelja ili da bi isti predstavljao njihovo isključivo vlasništvo. Jednako tako, niti drugi zid koji tužitelji spominju u svojoj tužbi, a koji se proteže u smjeru zapad-istok i na kojem bi bila postavljena metalna ograda, ne predstavljaju u cijeloj svojoj dužini sjevernu među nekretnine 4274/4. Točno je da međa između nekretnina stranaka nije bila sporna tuženiku pod 1. Anti Šalinoviću i

predniku tužitelja Anti Tomašu, obzirom da su dogovorili još tijekom 80-ih godina prošlog stoljeća upravo njih dvojica podigla zajedničku ogradu i zid, no još tada su utvrdili kako među između stranaka ne čini taj zid, već da se ista proteže u pravcu djever-jug, i to u pravcu prvog stupa metalne ograde koje je vidljiv na fotografiji dostavljenoj uz tužbu, odnosno da je međa udaljena od ogradnog zida kuće tuženika na udaljenosti od cca 130 cm, iz razloga, jer je tako ranije bilo uspostavljeno, kao i zbog toga što je tuženiku taj dio nekretnine služio za redovnu upotrebu svoje zgrade (po potrebi postavljanje skele i sl.), a istom je prilikom prednik tužitelja obećao izmjestiti vodomjer na svoju nekretninu. Nadalje, tuženik pod 1. je još prije nekih 8 godina porušio stari zid, koji je bio položen u pravcu sjever-jug, te se tužitelji ni na koji način nisu tome usprotivili, znajući da taj zid nije predstavljao među između nekretnina stranaka, a tuženik pod 1. je dopustio tužiteljima da povremeno njihovi gosti mogu parkirati vozilo i na dijelu nekretnine koji predstavlja vlasništvo tuženika.
Tuženik se protivi prijedlogu za određivanje rješenja o privremenoj mjeri, jer nije ispunjena niti jedna pretpostavka za određivanje istog.

3. Podneskom od 4. lipnja 2019. tužitelj se osvrnuo na odgovor na tužbu tuženih i navodi kako je isti u cijelosti neosnovan i neistinit. Betonski zidovi, koje su još prije 30 godina dali izgraditi roditelji tužitelja, predstavljaju vlasništvo tužitelja, time da je prednik tuženih u jednom dijelu svoje nekretnine u to vrijeme također dao izgraditi betonski zid koji se proteže u smjeru sjever-jug i to zapadno od zida koji je vlasništvo tužitelja. Stoga, tuženi neistinito navode da bi granica između nekretnina stranaka bila na udaljenosti od cca 130 cm istočno od zida kuće tuženih, budući zidovi koji su opisani u tužbi predstavljaju isključivo vlasništvo tužitelja, kao i zemljište koje se nalazi istočno od zida koji dijeli nekretnine stranaka i koji je položen u smjeru sjever- jug, odnosno južno od zida koji je položen i smjeru zapad- istok. Tuženi kao ni njihov prednik nisu nikad polagali nikakva prava u odnosu na zemljište koje se nalazi istočno od zida koje dijeli nekretnine stranaka, jer je to zemljište bilo vlasništvo roditelja tužitelja, a nakon njihove smrti tužitelja, što među strankama nije bilo nikad prijeporno, time da je prostor položen istočno od ogradnog zida sada u cijelosti betoniran, dok je jedno vrijeme isti bio djelomično vrt, u kojem su roditelji tužitelja sadili razne povrtlarske kulture, a o čemu će se izjasniti svjedoci koje su tužitelji predložili u svojoj tužbi. Stoga, tužitelji nisu imali nikad potrebu tražiti dopuštenje od tuženika pod 1. kao niti od bilo koga od njegove obitelji da vozila parkiraju na prostor položen istočno od ogradnog zida, jer je to predstavljalo isključivo vlasništvo i posjed tužitelja, a prije toga njihovih roditelja još od kada su isti započeli sa gradnjom svoje kuće, te su isti odmah po pribavljanju vodovodnog priključka na taj svoj dio koji je položen istočno od ogradnog zida koji se proteže u pravcu sjever-jug postavili svoje vodomjerilo, koje još od tada stoji na istom mjestu. Stoga se predlaže provesti sve dokaze koji su predloženi u tužbi.

4. Rješenjem ovog suda poslovni broj P-591/2019-11 utvrđen je prekid postupka, budući je tužitelj pod 1. Joško Tomaš, 70544395924 umro dana 13. studenog 2020.
Rješenjem ovog suda poslovni broj 3P- 591/2019-14 pozvana je Vidana Tomaš da preuzme postupak u ovoj pravnoj stvari koji je prekinut zbog smrti tužitelja pod 1. te se postupak nastavio u ovoj pravnoj stvari.

5.1. Na ročištu održanom dana 7. listopada 2026. tužitelj je povukao tužbu u odnosu na tuženu pod 3., budući je ista svoj suvlasnički dio darovala tužiteljima pod 1. i pod 2., slijedom čega ista više nije aktivno legitimirana.

5.2. Odredbom čl. 193. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25.) propisano je da tužitelj može povući tužbu bez pristanka tuženika prije nego što se tuženik upusti u raspravljanje o glavnoj stvari. Tužba se može povući i kasnije, sve do zaključenja glavne rasprave, ako tuženik na to pristane. Ako se tuženik u roku od 15 dana od dana obavijesti o povlačenju tužbe ne izjasni o tome, smatrat će se da je pristao na povlačenje.
5.3. Budući su se tuženici upustili u raspravljanje nakon povlačenja tužbe, a da se istom nisu protivili, to ovaj sud uzima da su isti konkludentno pristali na povlačenje tužbe.

6.1. U tijeku postupka sud je izveo dokaz pregledom Rješenja o nasljeđivanju broj O-4848/2020 donesenog iza pok. Joška Tomaša dana 22. ožujka 2021.g., Ugovora o darovanju broj OU-58/2021 sklopljenog između Vidane Tomaš, Nevena Tomaša i Siniše Tomaša u Splitu 20.05.2021.g., izvatka iz zemljišne knjige broj 4005 k.o. Tučepi, geodetski situacijski nacrt od Geo-Horvat d.o.o. iz lipnja 2025.g., izvod iz katastarskog plana, katastarski plan sudskog vještaka za geodeziju Perice Puljića od 22.11.2025., skice lica mjesta, saslušanjem svjedoka Mirjane Lalić, Ante Vitlića, Marina Tomaša i Nevenke Tomaš, te saslušanjem tužitelja pod 1. i pod 2., kao i tuženika pod 2.
6.2. Sud je uzeo u obzir geodetskog snimka izvedenog stanja nezakonito izgrađene zgrade Klasa: UP/I-930-03/08-02/425 OG od 20.05.2013., iako je isti predan nakon zaključenja prethodnog ročišta, budući je isti priložen nakon što je napravljan nalaz i mišljenje vještaka Puljića.

7. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno, kao i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev osnovan, dok prijedlog za izdavanje privremene mjere smatra neosnovanim.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja da sud utvrdi da su ih tuženici ometali u izvršavanju vlasničkih ovlasti, kao i jesu li ispunjene pretpostavke za izdavanje privremene mjere.

9. Nesporno je da su tužitelji uknjiženi kao vlasnici nekretnine za koju navode kako je upravo na njoj došlo do uznemiravanja.

10. Sporna je osnovanost tužbenog zahtjeva, odnosno jesu li tuženi doista uznemiravali tužiteljevo vlasništvo rušeći betonski zid, da li se betonski zid koji je srušen nalazi na nekretnini tužitelja i jesu li ispunjene pretpostavke za određivanje privremene mjere.

11. Uvidom u zemljišnoknjižni izvadak broj 4005 k.o. Tučepi utvrđeno je da je u isti upisana čestica 4274/4 te je utvrđeno da su kao suvlasnici upisani Neven Tomaš i Siniša Tomaš.
Uvidom u zemljišnoknjižni izvadak broj 2097k.o. Tučepi utvrđeno je da je u isti upisana čestica 4274/1 te je utvrđeno da su uknjiženi vlasnik Konstantin Čović pok. Vjekoslava.
Čitanjem posjedovnog lista broj 810 utvrđeno je da su za čest. zem. 4274/4 kao posjednici upisani tužitelji.

Čitanjem prijepisa posjedovnog lista broj 811 sud je utvrdio da je za kat. česticu 4274/1 kao posjednik upisan Ante Šalinović odnosno tuženik pod 1.
Pregledom skice premjeravanja identificirana je predmetna nekretnina.
Čitanjem rješenja o izvedenom stanju utvrđeno je da je istim ozakonjena zgrada stambene namjene ukupne građevinske bruto površine 319,23 m^2 izgrađena na zemljištu kat. oznake čest. zem 4274/4 k.o. Tučepi na zahtjev Joška Tomaša
Čitanjem rješenja o nasljeđivanju broj O-4848/2020 utvrđeno je da ostavinsku imovinu čini predmetna nekretnina u jednoj trećini (1/3) dijela, te da se nasljednicom na temelju Oporuke proglašava njegova supruga Vidana Tomaš.
Čitanjem ugovora o darovanju od utvrđeno je da Vidana Tomaš odnosno darovateljica daruje nekretninu koja čini predmet ovog postupka Nevenu i Siniši Tomašu.
Tužbi su priložene dvije fotografije, uvidom u prvu utvrđeno je da ista prikazuje osobu kao pili željeznu ogradu i drugu osobu u blizini, dok druga fotografija prikazuje dva parkirana vozila i vodovodno mjerilo.

12. Pregledan je predmet ovog suda poslovni broj R1-102/25 te je utvrđeno da je isti pokrenut po prijedlogu Ante Šalinovića protiv protustranaka Nevena Tomaša i Siniše Tomaš, radi uređenje međe, a koji još nije pravomoćno okončan. Istom je priložen nalaz i mišljenje vještaka Radmana.
U svom nalazu i mišljenju vještak Radman navodi da je izradio geodetski snimak – skicu sa homogeniziranim katastarskim planom na kojoj je prikazao snimljeno (topografsko) stanje terena (tanke plave linije), homogenizirano stanje katastarskih granica na temelju kojih se vodi katastarski operat i zemljišne knjige te katastarske, odnosno zemljišnoknjižne oznake čestice (crne linije te crni brojevi).
Izradio je tri skice – skica A, skica B i skica C, te na skici A je crvenom bojom i brojevima 1 i 2 prikazao među po kazivanju predlagatelja, plavom bojom i točkama 3 i 4 je prikazao među po kazivanju protustranke, dok je crnom bojom prikazano službeno stanje katastarskog plana kakvo je u trenutku izrade ovog vještva.
Izradio je uklop katastarskog plana gdje sam plan uklopio na točkama IT1 i IT2. Kao posljedica toga je nastala skica B na kojoj su opet vidljive prethodno opisane granice po kazivanju predlagatelja i protustranke u odnosu na uklopljeno stanje katastarskog plana (crne linije). U tom je slučaju vidljivo da se međa između predmetnih čestica i ona po kazivanju predlagatelja praktički poklapaju. Kao treću varijantu, odnosno skicu C izradio je skicu sa homogeniziranim katastarskim planom na način da je homogenizirao (poistovjetio) postojeće granice na terenu sa međama, a gdje mu je osnova za homogenizaciju bila arhivska skica broj 510 iz 1982. godine (prvenstveno u pogledu položaja istočne i zapadne međe čestice 4274/4 K.O. Tučepi). Također je na toj skici prikazao i dokle dođu odmjeranja 10.80 i 15.30 koja su vidljiva na toj arhivskoj skici, a koja pokazuju širinu posjeda predlagatelja. U ovoj trećoj varijanti je vidljivo da se međa po kazivanju prostustranke i homogenizirana međa na temelju ove skice poklapaju.
Geodetski elaborat usklađenja koji je za predmetnu česticu 4274/1 izrađen i potvrđen od katastra pod klasom: 932-06/04-02/330 28.10.2004. godine ne sadržava skicu izmjere, njegova osnovna namjena je bila da se tada postojeća katastarska čestica 4274/4 evidentira i u zemljišnim knjigama.
Dakle, jedina skica izmjere sa prikazom međa i udaljenosti je ona broj 510 iz 1982. godine.
Zaključio je da je činjenica da postoje različiti izvori podataka i različiti podaci za predmetne nekretnine i da je činjenica da arhivska skica iz 1982. godine najbliže

odgovara stanju na terenu u pogledu kazivanja međe od strane protustranke (i da pritom parcela protustranke ima jednaku širinu danas kao što je imala i te 1982. godine).

13.1. Dana 12. travnja 2024 sud je proveo dokaz uviđajem na licu mjesta uz sudjelovanje sudskog vještaka geodetske struke Perice Puljića. Tužitelj je pokazao nekretninu, predmet spora je betonski zid položen u smjeru istok – zapad i sjever – jug. Dio betonskog zida je porušen, a na jednom dijelu je zid zapilan i na tom dijelu zid nema željeznu ogradu, dok na ostalom dijelu zida postoji željezna ograda.
13.2. U nalazu i mišljenju stalni sudski vještak za geodeziju dipl. ing. geod. Perica Puljić navodi kako je predmet očevida nekretnina smještena na predjelu Blato u Tučepima. Radi se o pravokutnom betoniranom prostoru položenom uz istočni rub tuženikove kuće i sjeverno od tužiteljeve kuće. Nekretnini se prilazi preko tužiteljevog ogradnog dvorišta. Na nekretnini se nalazi dio tuženikove kuće u duljinu od 4.97 m i širini 0.05 m, betonski zidovi od točke F preko točke A do točke B i od točke E do točke B. Granice nekretnine su definirane na sljedeći način: sjeverna međa je betonski zid koji pripada nekretnini od točke A do točke B, istočna međa je pravac od točke B do točke C koji prilazi kroz mjesto na kojem je zid zapilan i okomit na tužiteljevu kuću, južna međa od točke C do točke D je rub kuće i betonski zid koji ne pripada nekretnini, zapadna međa je betonski zid koji pripada nekretnini od točke D do točke E kao i betonski zid koji pripada nekretnini od točke F do točke A. Između točaka E i F je pravac koji sječe tuženikovu kuću.
13.3. Podneskom od 02. lipnja 2025. godine tuženik se protivio nalazu i mišljenu vještaka geodetske struke Perice Puljića, jer smatra da istim nije ispravno prikazana međa između čest. zem. 4274/4 i čest. zem. 4274/1. Tuženikova kuća nije položena niti dijelom na nekretnini tužitelja, već je od međe odmaknuta. Naime, na Geodetskom snimku izvedenog stanja izgrađene zgrade u svrhu ishođenja rješenja o izvedenom stanju kojega je 20. svibnja 2013. godine za tuženika Antu Šalinovića izradio ovlašteni geodet Davor Vito iz Splita jasno je razvidno da se kuća tuženika nalazi isključivo na čest. zem. 4274/1 i čest. zem. 4274/3, a ne i na tužiteljevoj čestici zem. 4274/4, te da je od međe odmaknuta, a da linija koja pravno prati stočni zid kuće tužitelja zapravo predstavlja među između ovih susjednih nekretnina.
13.4. Na raspravi dana 14. 10. 2025. saslušan je stalni sudski vještak Perica Puljić koji navodi kako je bio na licu mjesta prilikom obavljanja očevida te je sukladno nalazu suda dostavio svoj pisani nalaz i mišljenje kao i fotografije sačinjene prilikom očevida te skicu izmjene. Ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja te tvrdi da je izmjere sačinio temeljem podataka iz elaborata Klasa 932-06/04-02-330 koji je definirao sjevernu i zapadnu granicu čestice zemlje 4274/4 kao i ostale granice, ali njih izdvaja, jer su bitne za sporni prostor koji se nalazi upravo uz sjevernu i zapadnu među nekretnine. Također navodi kako je lik u skici izmjere označen točkama A-B-C-SD-E-F-A u površini od 10 m^2 pripada čestici zemljišta 4274/4.
13.5. Dopunom nalaza i mišljenja vještaka dana 22. studenog 2025. godine dipl. ing. geod. Perica Puljić navodi kako nijedna dimenzija sa skice 510 ne odgovara u potpunosti, ali su bliže one sa strane tužitelja, jer njegova kuća nije imala promjena u debljini zidova. Skica izmjere broj 510 iz 1982. godine je potvrdila njegov nalaz i mišljenje te ostaje pri identifikaciji i opisu iznesenim u njemu.
13.6. Na ročištu održanom dana 25. svibnja 2026. sud je pozvao tuženike na uplatu predujma za ponovni izlazak drugog sudskog vještaka za geodeziju.

13.7. Tuženici niti u danom roku, ali niti naknadno nisu uplatili predujam, slijedom čega sud je odustao od izvođenja navedenog dokaza pozivom na odredbu čl. 153. st. 3. ZPP-a.
13.8. Nalazu i mišljenju vještaka mjernika ovaj sud je poklonio vjeru obzirom smatra da je isti izrađen stručno te u skladu s pravilima znanosti i struke. Iako su tuženici prigovorili istom, nisu uplatili predujam za provođenje novog vještačenja, slijedom čega ovaj sud uzima da su isti odustali od svojih prigovora u tom dijelu.

14.1 Tijekom postupka proveden je dokaza saslušanjem svjedoka Mirjane Lalić, Ante Vitlića, Nevenke Tomaš i Marina Tomaša, kao i tužitelja te tuženika pod 2.
14.2. Mirjana Lalić u svom iskazu navodi kako živi u neposrednoj blizini te da je betonski zid koji je sada dijelom porušen radio sada pok. Ante Tomaš. Nije joj poznato da li je on ili netko drugi na zid stavio željeznu ogradu ni tko je i kada porušio dio zida odnosno tko je otpilio - uklonio željeznu ogradu sa dijela zida. Koliko je njoj poznato vodomjerilo koje se nalazi neposredno uz predmet spora - porušeni betonski zid je u vlasništvu Ante Tomaša.
14.3. Svjedok Ante Vitlić navodi kako živi u neposrednoj blizini nekretnine koja je predmet ovog spora te da pretpostavlja da je betonski zid koji je odvajao nekretninu Ante Tomaša od asfaltne ceste gradio Branko Čović po nalogu Ante Tomaša. Tijekom 2015. ili 2016. vidio je da Petar Šalinović, a u čijem prisustvu je bio Ante Šalinović pilao betonski zid, odnosno željeznu ogradu i da je tada porušio dio betonskog zida. Ne može se sada očitovati je li tom zgodom porušen i zid, koji se proteže u pravcu sjever – jug, iako dopušta mogućnost da je taj dio betonskog zida porušen u vrijeme izgradnje obiteljske kuće, dakle prije događaja koji je predmet ovog spora. Poznata mu je činjenica da je željezna ograda bila ubušena u obiteljsku kuću tuženika.
14.4. Svjedok Marin Tomaš navodi kako živi u neposrednoj blizini predmetne nekretnine pa mu je poznata činjenica da je sada pok. Ante Tomaš jedan dio nekretnine i to onaj dio koji graniči s obiteljskom kućom koja je izgrađena na susjedno položenijoj nekretnini, u širini od oko 1 m koristio kao vrt. Što se tiče betonskog zida može reći da se njega sjeća od vremena kad je bio dijete. Ne može se sa sigurnošću izjasniti, ali pretpostavlja da je jedan dio betonskog zida porušen u vrijeme kada je rađena fasada na obiteljskoj kući koja se nalazi na susjedno položenoj nekretnini. Poznato mu je da su Ante i Petar Šalinović ispilali ogradu te porušili dio betonskog zida i to unazad 7-8 do 10 godina. Za vrijeme dok je Ante Tomaš koristio prostor kao vrt, njega u korištenju tog prostora nitko nikada nije ometao.
14.5. Svjedok Nevenka Tomaš, supruga tužitelja pod 2., u svom iskazu navodi kako između nekretnine u posjedu i vlasništvu njenog supruga i njegove braće i nekretnine položene sa zapadne strane na kojoj nekretnini se nalazi obiteljska kuća tuženika postojao je betonski zid visine oko 30-40 cm, koji se protezao u pravcu sjever-jug. Prilikom izgradnje obiteljske kuće na susjedno položenoj nekretnini ta obiteljska kuća izgrađena je tik do naprijed opisanog zida. Budući da su tuženici na svoju obiteljsku kuću stavljali fasadu, a istu nisu mogli staviti zbog činjenice što nije bilo prostora između njihove kuće i vanjskog zida koji je bio na njihovoj nekretnini – u posjedu tužitelja uz suglasnost tužitelja taj dio zida je porušen da bi tuženici mogli izgraditi fasadu. Nakon izgradnje fasade ostao je dio zida u pravcu sjever-jug koji je bio u razini zida u pravcu istok-zapad i na tom dijelu zida je bila željezna ograda. Unazad 10 godina tuženici su porušili dio zida koji se protezao u pravcu sjever-jug te otpilali željeznu ogradu sa tog porušenog zida kao i ogradu sa zida koji se protezao u pravcu zapad-istok. Ograda na zidu koji se proteže u pravcu istok-zapad otpilana je unazad 10-ak

godina. Ograda koja se nalazi na zidu koji se proteže u pravcu sjever-jug otpilana je prije nego što je otpilana ograda koja je bila postavljena na zid u pravcu istok-zapad. Unazad 25 i više godina prostor koji je nekad korišten za vrt, više se nije koristio u tu svrhu, već je taj prostor bio betoniran i taj dio je sastavni dio jednog većeg prostora njihove kuće i služi za parking. Taj prostor je betonirao njezin svekar Ante Tomaš. Prilikom izvođenja radova betoniranja tog prostora njezin svekar nije bio od nikoga ometan niti se bilo tko takvim radovima suprotstavio. Nije joj poznato da li je željezna ograda bila naslonjena na obiteljsku kuću tuženika odnosno dopušta mogućnost da je željezna ograda bila ubušena u obiteljsku kuću.
14.6. Tužitelj pod 1. Neven Tomaš iskazao je da njegov otac i pok. Šalinović i djed tuženika pod 2., a otac tuženika pod 1. zajedno su kupili svoje nekretnine, tada je pok. Šalinović prvi napravio zid i to od juga prema sjeveru, njegov zid je veći za jedno 20-30 cm. Nakon toga, njegov je otac napravio međašni betonski zid. Ti zidovi su napravljeni prije sigurno 40 godina, a možda i više. Dok je njegov otac bio živ, međa nikada nije bila sporna, međa je prolazila tim zidovima i u to vrijeme nitko ih nije učinio spornim. Napomenuo bi da njegov brat i on žive u Splitu, jednom prilikom kada su tuženici radili fasadu tuženik pod 1. zvao je njega da ga pita za dozvolu da na njihovu nekretninu postavi skelu za fasadu. U vrhu tog dijela nekretnine, blizu ceste nalazi se šahta u kojoj se nalazi njihovo mjerilo za vodu. Prvo je srušena ograda i tada je Ante Šalinović rekao da je morao srušiti željeznu ogradu, jer je bila učvršćena u njegov zid, nakon toga srušen je i betonski zid.
Napomenuo je da u to vrijeme na nekretnini je postojao samo jedan betonski zid i to njegov, budući su tuženici napravili garažu koju su naslonili točno na taj betonski zid, stoga njihov betonski zid više nije vidljiv u prostoru. Betonski zid nije srušen cijelom duljinom, već samo nekih 6 - 7 metara, odnosno do kuće. Međa nije bila sporna dok je njegova majka bila živa, ona je živjela u Tučepima, već nakon njezine smrti su nastali svi ovi problemi.
Nakon što su zidovi napravljeni njegova obitelj je koristila dvorište istočno od zida, tu je bio vrt koji je sadila njegova majka, a kasnije kada je počeo turizam taj dio su oni betonirali radi izrade parkinga i nitko nije prigovarao što su oni taj dio betonirali. Nitko od obitelji Šalinović nije koristio taj gornji dio parkinga. Koliko je njemu poznato na nekretninu je prvo došla voda, a tek onda se počela graditi kuća i od tada tamo postoji šahta.
Istaknuo je da su i Šalinovići i njegova obitelj radili svoj zid na međi i ti zidovi su bili jedan do drugog i tuda je prolazila međa. Njegov otac je na svoj zid postavio žičanu ogradu koja je bila učvršćena u kuću tuženika, pretpostavlja da su oni to dozvolili, budući njegov otac to ne bi radio bez njihove dozvole. Tuženici svojataju dio nekretnine, navode da je to njihovo, postavili su stupiće na taj dio nekretnine i kada je došla supruga od njegovog brata i htjela te stupiće maknuti, oni su joj prijetili. Ona je te stupiće ipak maknula i kada je otišla, oni su te stupiće opet vratili.
Naveo je da njegov otac i pok. Šalinović su zajedno kupili tu česticu, njegov otac je dobio otprilike 300 m2, s time da mu nije poznato koliko su dobili Šalinovići, ali njima je pripalo manje. Tada nije bilo geometra, oni su se podijelili tako što su razvukli konop i po toj dogovorenoj međi Šalinović je prvi napravio zid, a potom odmah do njegovog zid je napravio i njegov otac. Misli da Šalinovići nisu bili pozivani u postupak određivanja njihove čestice. Ante Šalinović je sa bojom povukao crtu kako bi označio koji dio nekretnine smatra da njemu pripada i on je tu bijelu crtu prebojio, tako da ona sada više nije vidljiva. Također su maknuti i stupići.

14.7. Tužitelj pod 2. Siniša Tomaš je iskazao da je slušao iskaz brata i slaže sa svime što je on iskazao. On je navigavao, malo je dolazio na predmetnu nekretninu, tako da mu svi detalji nisu poznati, ali zna da su postojala dva betonska zida, jedan do drugoga. Nisu mu poznati detalji oko rušenja zida, njih su obavijestili susjedi i oni su došli nekoliko dana poslije rušenja zida. Njegova supruga je znala doći na nekretninu, tada bi parkirala i na dio nekretnine koje je predmetnom postupka i pri tome bi dolazio tuženik pod 1. i lupao bi po njezinom autu, a tamo bi također parkirali i gosti te bi on lupao i po automobilima od gostiju. Poznato mu je također da je Ante Šalinović povukao bijelu crtu na dijelu nekretnine za koju je smatrao da je njegova, on ne znam što je kasnije bilo s tom crtom, misli da više nije vidljiva, on ne dolazi često na tu nekretninu.
Misli da je policiji razbijanje zida prijavila njegova supruga. Taj vrt nitko nije koristio osim njegove obitelji, niti im je itko branio korištenje tog vrta.
14.8. Tuženik pod 2. Petar Šalinović, rođen 1979., iskazao je da njemu nisu poznati svi detalji koji su prethodili izgradnji kuće i zidova, ali mu je poznato da je zemlja kupljena 1977.g. Tu česticu kupio je njegov otac, njegov djed nikada nije bio niti vlasnik niti suvlasnik iste. Kada je zemlja kupovana imala je 442 m2, od kojih je 300 pripalo obitelji tužitelja, a 142 m2 njima, njegova obitelj je kupila i česticu do, kaka bi imali dovoljno mjesta za izgraditi kuću. Oni su kuću počeli graditi 1979.g., a koliko je njemu poznato u to vrijeme već je bila izgrađena kuća tužitelja, postalo je bar prizemlje, ako ne i kat. Napomenuo je da je njihova kuća napravljena puno ranije nego što su oni kupili njihovu nekretninu, ti zidovi nisu napravljeni kao međašni zidovi, već između kuće njegove obitelji i kuće tužitelja postoji visinska razlika. Oni su svoj dio poravnali i napravili su zid na kraju tog poravnatog dijela, no to nije međa, jer da su oni radili među na mjestu gdje završava njihova zemlja tada bi im zatvorili cijelo prizemlje, budući su njihovi prozori 20 - 30 cm ispod razine njihove nekretnine. On ne zna kada su tuženici napravili svoj zid, da li su ga napravili prije ili poslije kuće. Oni su znali da je to njihova zemlja, ali nikada se nisu u tom smjeru obraćali tužiteljima.
Otprilike 2006.g. rađena je fasada i tada je skinut dio zida, ali samo onaj dio zida koji je bi potreban za izradu fasade, ostatak zida je srušen pretprošle godine, odnosno 2024.g. Također, njegov je otac označio sporni dio nekretnine bijelom bojom, a sada je to prebojano sa crvenom bojom.
Napomenuo je da je 1982.g. rađen elaborat od strane tužitelja bez njihovog znanja i po tom elaboratu predmetni zid je na našoj nekretnini. Također je napomenuo da je i majka tužitelja navela da joj pripada 300 m2, a ona je umrla prije otprilike 20 godina. Parking oni nisu koristili, znaju da njima ne pripada toliko zemlje da mogu tamo parkirati auto, već samo onoliko da mogu okružiti oko kuće. Za postavljanje skele nisu pitali dozvolu od tužitelja, budući su sve radili na njihovoj zemlji.
Na prvoj fotografiji koja je priložena uz tužbu prikazani su njegov otac i on, njegov otac pila ogradu do bijele crte koju je označio kao među, a također je prikazan i srušeni dio zida. Na slici je također vidljivo i mjerilo za vodu, to mjerilo je od tužitelja. Misli da je prvo rađena kuća, a onda garaža, istočni zidovi kuće i garaže nisu na istom pravcu, istočniji je zid od garaže.
Kada je njegov otac gradio garažu nije se prošio i na ovaj dio nekretnine za koji smatra da mu pripada zato što su oni željeli moći proći oko kuće.
Na mjestu gdje je sada betonirani dio prije je bio vrt, koristili su ga tužitelji. Njegov otac se tome nije protivio, ali oni su oduvijek znali da je to njihovo. Metalnu ogradu na betonski zid misli da je postavio otac tužitelja. Također, dio ograde koji je učvršćen u

zida garaže postavio je otac tužitelja, uz dozvolu njegovog oca i taj dio ograde je uklonio njegov otac, on je bio prisutan.

15.1. Sud smatra da su iskazi svjedoka kao vjerodostojni, budući isti, osim svjedokinje Nevenke Tomaš, žive u blizini predmetne nekretnine, upoznati su sa okolnostima koje se vezane uz istu, a iskazi svih svjedoka su životni, logični i međusobno se podudaraju, a sukladni su i ostalim dokazima provedenim u postupku.
15.2. Također, sud je prihvatio kao vjerodostojne i iskaze tužitelja, budući su isti sukladni ostalim provedenim dokazima.
15.3. Sud je djelomično prihvatio kao vjerodostojan iskaz tuženika pod 2., odnosno isti nije prihvatio u dijelu u kojem iskazuje kojim pravcem je išla međa između nekretnine u vlasništvu njegova oca i tužitelja. Naime, isti je rođen 1979. te isti nema osobnih saznanja o podjeli zemljišta, dok je iz stanja spisa razvidno da je međa sporna tek od podnošenja tužbe, prije tuženici nisu osporavali tužiteljima njihovo vlasništvo, što proizlazi i iz iskaza samog tuženika pod 2.

16. Tijekom postupka tuženici su isticali da je vještak Radman u postupku R1-102/25 sačinio izrazito detaljno vještvo te je izradio tri skice, od toga jednu sa uklopljenim katastarskom planom, drugu sa preklopljenim kat. planom te treću sa homogeniziranim katastarskom planom, prema ovome vještvu na dvije od tri navedene skice predmetni zid nalazi se na nekretnini tuženika, a ne na nekretnini tužitelja.
Vještak Radman u predmetu ovog suda R1-102/2025 u svojem nalazu i mišljenju naveo je da Geodetski elaborat usklađenja koji je izrađen i potvrđen od katastra 2004. ne sadržava skicu izmjere, to je elaborat bez mjerenja, dakle ne uređuje granice i ne sadržava skicu. Očitovao se i na skicu iz 1982. te je naveo da je to jedina skica izmjere sa prikazanom međom i udaljenosti i da ona najbliže odgovara stanju na terenu u pogledu kazivanja međe od strane tamo protustranke, odnosno Nevena Tomaša i da pri tome parcela Tomaša ima jednaku širinu kao što je imala i 1982.

17. Iako je tuženik pod 2. tijekom postupka isticao da su prednici tužitelja kupili nekretninu od 300 m2, a da u posjedu imaju više od toga, ti navodi nisu od značaja za ovaj postupak.
Naime, prednici stranaka su se podijelili i to prije više od 40 godina, tužitelj pod 1. je naveo da prilikom podjele na teren nije izašao geometar, već da su se susjedi dogovorili kuda ide međa. Razvidno je da u to vrijeme međa nije bila sporna, a i snimka iz 1982. ima ucrtane međe i udaljenosti i ona je po mišljenju vještaka Puljića potvrdila njegov nalaz i mišljenje.
I vještak Radman je naveo da skica iz 1982. najbliže odgovara stanju na terenu u pogledu kazivanja međe od strane Nevena Tomaša i da pri tome parcela Tomaša ima jednaku širinu kao što je imala i 1982.
Tuženik pod 2. je u svom iskazu naveo da su oni znali da je to njihova zemlja, ali nikada se nisu u tom smjeru obraćali tužiteljima, slijedom čega ovaj sud zaključuje da tuženici tužiteljima na spornom dijelu nisu do podnošenja tužbe osporavali pravo vlasništva.

18. Između dvije nekretnine su podignuta dva zida, od kojih je na terenu u vrijeme očevida bio vidljiv samo jedan, te su nelogična izjašnjenja tuženika da isti ne bi predstavljao međašni zid i da su stranke znale da je međa oko 130 cm dalje. Navedeno nije potvrdio nitko od svjedoka, tuženici svoje navode nisu dokazali nikakvim

materijalnim dokazima, s time da tuženik pod 2. u vrijeme razgraničenja nije niti bio rođen, slijedom čega isti nema osobnih saznanja.
Ovdje valja istaknuti da se na spornom dijelu nekretnine nalazi vodovodno mjerilo tužitelja, čime se također ukazuje da su upravo tužitelji vlasnici predmetnog dijela nekretnine. Naime, neživotno je i nelogično da bi netko napravio vodovodno mjerilo na tuđoj nekretnini. Također, neživotno je da osoba koja se smatra vlasnikom tog dijela nekretnine ne reagira u vrijeme izgradnje vodovodnog mjerila, odnosno dozvoljava isto, i tek nakon proteka preko 40 godina osporava pravo vlasništva.
Na spornom dijelu nekretnine sada je parking tužitelja, prije je bio vrt, koji su obrađivali prednici tužitelja i nitko ih u obrađivanju tog vrta nije ometao ili im osporava pravo vlasništva.
Dakle, tijekom postupka nedvojbeno je utvrđeno da sporni dio nekretnine je u vlasništvu upravo tužitelja.

19. Iako tuženik pod 2. navodi da nije on uznemiravao tuženike, već njegov otac, takvi navodi također nisu osnovani. Naime, i sam je u svom iskazu naveo da je bio prisutan, on je i fotografiran na fotografiji koja prileži tužbi, svjedok Marin Tomaš ga je vidio prilikom rušenja zida, slijedom čega su neosnovani navodi da u odnosu na njega nije osnovan tužbeni zahtjev.

20. Odredbom čl. 167. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14; dalje: ZV) je propisano da ako treća osoba bespravno uznemirava vlasnika na drugi način, a ne oduzimanjem stvari, vlasnik može i putem suda zahtijevati da to uznemiravanje prestane, s time da vlasnik mora dokazati da je stvar njegov vlasništvo i da ga druga osoba uznemirava u izvršavanju njegovih ovlasti u pogledu tih stvari, ako ta osoba ima pravo poduzimati ono što uznemirava vlasnika stvari, na njoj je da to dokaže.

21. Dakle, radi se o tužbi za prestanak uznemiravanja ili negatorijskom tužbi (actio negatoria) u kojoj tužitelji moraju, da bi ostvarili zaštitu prava vlasništva, dokazati da je stvar njihovo vlasništvo, te da ih tuženici uznemiravaju u izvršavanju ovlasti na stvari, dok je na tuženiku dokaz da uznemiravanje nije bespravno. Cilj je negatorijske tužbe postići prestanak uznemiravanja.

22. U postupku su tužitelji dokazali svoje pravo vlasništva na nekretnini za koju tvrde da je upravo na njoj došlo do uznemiravanja, s time da tijekom postupka tuženici nisu navedeno osporili sa uspjehom. Utvrđeno je da se betonski zid nalazi na nekretnini tužitelja i da su tuženici srušili dio betonskog zida zajedno sa željeznom ogradom. Nadalje, tuženi nisu uspjeli dokazati da rušenje nije bespravno, te u skladu sa prethodno navedenim utvrđenjima suda ispunjene su pretpostavke za usvajanje negatorijske tužbe.

23.1. Tužitelji su postavili zahtjev za određivanje privremene mjere.
Odredbom članka 346. stavka 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, dalje: OZ) propisano je da se radi osiguranja nenovčane tražbine može odrediti privremena mjera ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine, zatim: 1. ako učini vjerojatnom i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao

ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari, ili 2. ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti.
23.2. Dakle, da bi sud odredio privremenu mjeru potrebno je da kumulativno ostvare svi elementi.
23.3. Prema stavu ovog suda, tužitelji nisu dokazali postojanje pretpostavki za određivanjem privremene mjere, slijedom čega je odlučeno kao u rješenju.

24. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama članka 154. stavka 1., 155. i 163. ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023., dalje: OT).
Tužiteljima je valjalo priznati trošak sastava tužbe, zastupanje na ročištima dana 6.6.2019., 14.3.2024., 12.4.2024., 14.10.2025., 25.5.2026. i 7.10.2026. po 200 eur, ročište od 3.6.2025. je odgođeno prije raspravljanja, slijedom čega valja priznati sukladno 9.5. OT 50,00 eur, kao i sastav podnesaka od 29.01.2024., 20.5.2025., 30.6.2025.. 2.1.2026., što daje ukupno 2.250,00 eur, te uvećano za 10 % radi zastupanja dvije stranke (225,00 eur) daje iznos od 2.475,00 eur.
Ovome valja pridodati trošak predujma za očevid u visini od 398,17 eur, kao i trošak pristojbi 49,80 eur na tužbu i 160,00 eur na presudu, što daje ukupni trošak u visini od 3.082,97 eur, slijedom čega je odlučeno kao u izreci pod točkom II.

Makarska, 09. studenog 2026.

S U T K I NJ A:
Mirjana Urlić

MIRJANA URLIĆ

Elektronički potpisano: 09.11.2026T13:08:30 (UTC:2026-11-09T12:08:30Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 1839c625-5038-49b2-b916-fbf63e45ca63
Općinski sud u Makarskoj

PRAVNA POUKA:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, a putem ovog suda.
Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.
Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA: -pun. tužitelja,
-pun tuženika,
-u spis.

Broj zapisa: **9-3088f-d604f**

Kontrolni broj: **065f7-f37a7-b69d4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.